

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslag nr. B 107 lægger op til, at der indsættes en selvstændig bestemmelse i straffeloven, som tydeliggør, at det er ulovligt at tvinge eller på anden måde presse andre til at indgå ægteskab mod deres vilje.

Beslutningsforslaget lægger endvidere op til, at Danmark skal arbejde for, at alle andre EU-medlemsstater og ansøgerlande indfører en lignende lovgivning. Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 55 fra folketingsåret 2004-2005.

Regeringens holdning til en selvstændig kriminalisering af tvangsægteskaber var allerede meget klar, da Folketinget senest drøftede spørgsmålet. En sådan bestemmelse vil være overflødig og også svær at formulere tilstrækkeligt præcist i loven.

Regeringen kan heller ikke støtte det nye forslag om en særlig straffebestemmelse om tvangsægteskaber, og det vil jeg gerne begrunde nærmere, men jeg vil først understrege, at det selvfølgelig også for regeringen er helt uacceptabelt, at nogen tvinges til at gifte sig mod eget ønske, og at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe, at sådanne ægteskaber indgås.

Vi har derfor også igangsat en række initiativer på området. Regeringen har således allerede i august 2003 fremlagt en flerårig handlingsplan for indsatsen over for tvangsægteskaber, tvangslignende ægteskaber og arrangerede ægteskaber, og senest har rigspolitiet i begyndelsen af 2007 fremlagt en samlet strategi for politiets indsats over for æresrelaterede forbrydelser, herunder tvangsægteskaber. Formålet med strategien er at fastlægge en overordnet ramme for den samlede politimæssige håndtering af denne kriminalitetsform såvel lokalt i landets 12 politikredse som centralt i rigspolitiet.

Når regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det følgende: For det første er det allerede efter de gældende regler muligt at straffe den, der tvinger en anden til at indgå ægteskab. Eksempelvis vil den, der ved vold eller ved trussel om vold tvinger nogen til at indgå ægteskab, kunne straffes efter straffelovens § 260. Endvidere vil den, der tvinger en person til ægteskab ved at fremsætte konkrete trusler på livet, kunne straffes efter straffelovens § 266, der kriminaliserer fremsættelse af visse alvorlige trusler.

Efter regeringens opfattelse vil en ny bestemmelse om, at tvang og trusler er strafbare, når det bruges som middel til at tvinge andre til ægteskab, således ikke tilføre noget nyt ved siden af de gældende regler om ulovlig tvang og trusler. Der vil være tale om at indsætte en retlig set helt overflødig bestemmelse i straffeloven, og det bør man undgå.

Den anden hovedgrund, jeg vil pege på, til, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, er, at det i nogen grad er uklart, hvad det er for handlinger, der skal være omfattet af bestemmelsen. Jeg tænker her på, at forslaget ikke kun taler om tvang, men også om at presse andre til at indgå ægteskab. Det fremgår ikke, hvilke former for pression der i givet fald skulle være strafbare ud over den egentlige tvang. Betyder det eksempelvis, at det skal være strafbart for en far at true med at slå hånden af sin datter, hvis hun ikke gifter sig med den mand, som faderen foretrækker?

Jeg vil gerne understrege, at det efter regeringens opfattelse vil føre alt for vidt at kriminalisere sådanne tilfælde, for straffeloven er som udgangspunkt ikke egnet til at regulere den slags overtalelsesformer, som anvendes mellem mennesker, og jeg tror, man må erkende, at det i givet fald vil være meget svært at angive grænsen for – i gåseøjne – lovlig overtalelse med nogen rimelig grad af præcision.

Disse afgrænsningsvanskeligheder taler efter regeringens opfattelse imod en udvidet kriminalisering på området. Det sker jo altså i nogle familier, at man er uenig om, hvem en person skal gifte sig med, og jeg ser det altså som meget, meget umuligt, hvis vi skulle gå ind og kriminalisere forældres kærlighed til svigersøn eller svigerdatter.

Herudover giver beslutningsforslaget anledning til at spørge, om en særskilt regel overhovedet vil være en hjælp for politi og anklagemyndighed i indsatsen over for tvangsægteskaber. Og her er svaret efter min opfattelse nej. Rigspolitiet har oplyst over for mig, at en særregel om tvangsægteskaber efter rigspolitiets vurdering ikke i sig selv vil have nogen særlig betydning for politiets indsats med henblik på at forebygge og opklare sager om tvangsægteskaber.

Rigsadvokaten har oplyst, at en særregel, der fastslår strafbarheden af de former for tvang, som allerede i dag er strafbare, ikke i sig selv vil gøre en forskel i forhold til anklagemyndighedens behandling af sager om tvang i forbindelse